T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

CİLT 4

42. KAZI SONUÇLARI TOPLANTISI

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü

42. Uluslararası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu

42. KAZI SONUÇLARI TOPLANTISI

CİLT 4

23-27 MAYIS 2022
DENİZLİ

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI ANA YAYIN NO: 3734/4
Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü Ana Yayın No: 195/4

Editör
Dr. Adil ÖZME

23-27 Mayıs 2022 tarihlerinde gerçekleştirilen 42. Uluslararası Kazı, Araştırma ve Arkeometri Sempozyumu Denizli Pamukkale Üniversitesi'nin katkılarıyla gerçekleştirlmiştir.

e-ISSN: 2667-8845

Grafik Tasarım
Nihal KARAPEK

Kapak Fotoğrafı
Bahadır Duman, Tripolis 2021 Yılı Kazı ve Restorasyon Çalışmaları

Not: Kazı raporları, dil ve yazım açısından Dr. Adil Özme tarafından denetlenmiştir. Yayımlanan yazıların içeriğinden yazarlar sorumludur.

Ankara 2023

OVAÖREN 2021 YILI KAZILARI

S. Yücel ŞENYURT*

Atakan AKÇAY

Seda KARA

İlkay AKLAN

H. Umut KIVRAK

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı ile Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi adına Prof. Dr. S. Yücel Şenyurt'un başkanlığı altında Ovaören'de yürütülen kazı çalışmalarının on beşinci sezonu 05.08.2021-15.11.2021 tarihleri arasında gerçekleştirilmiştir[1]. Kızılırmak Nehri'nin 25 km. güneyinde, Nevşehir-Aksaray il sınırlarının kesiştiği bölgede yer alan Ovaören, Yassıhöyük, Topakhöyük ve Teras Alanı olmak üzere üç farklı arkeolojik birim içermektedir (Resim:1). Ovaören'de Erken Tunç Çağının başlarında başlayan ve Roma Dönemi sonuna kadar devam eden kesintisiz yerleşim tarihi Orta Anadolu arkeolojisi açısından son derece önemlidir. Bugüne kadar yürütülen kazılar neticesinde, Topakhöyük ve Teras Alanı'nda Erken ve Orta Tunç Çağı tabakaları, Yassıhöyük'te ise Geç Tunç, Demir Çağı ve Hellenistik-Roma Dönemi tabakaları açığa çıkarılmıştır. Ovaören-Yassıhöyük'te Hitit Döneminde başlayan savunma sistemlerine sahip yerleşim modelinin Geç Hitit Dönemi sonlarına kadar devam ettiği tespit edilmiştir. Hitit Aşağı Ülkesi içerisinde, Kızılırmak Nehri'nin güneyinde sandık duvar tekniğindeki surları ile daha ayrıcalıklı bir konuma sahip olan Ovaören-Yassıhöyük'ün Hitit Döneminde askeri rotalar üzerindeki coğrafi konumu ile öne çıktığı anlaşılmaktadır. Bu coğrafi konumun M.Ö. 3. binyıl ortalarından itibaren başlayarak, Asur Ticaret Kolonileri Döneminin sonuna kadar devam eden süreçte özellikle ticaret rotaları üzerinden sağladığı avantaj ile Ovaören'deki yerleşim dinamiklerinin en temel faktörünü oluşturduğu anlaşılmaktadır. Ekecek Dağları'nın güçlü su kaynaklarından beslenen geniş ve bereketli Göstesin (Ovaören) Ovası'nın Holocen başlarından itibaren, özellikle Acıgöl obsidyen ya-

* Prof. Dr. S. Yücel ŞENYURT, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Ankara/TÜRKİYE. yucel.senyurt@hbv.edu.tr

Doç. Dr. Atakan AKÇAY, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Ankara/ TÜRKİYE. atakan.akcay@hbv.edu.tr

Arş. Gör. Seda KARA, Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Ankara/ TÜRKİYE, seda.kara@hbv.edu.tr

Arş. Gör. İlkay AKLAN, Çukurova Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Adana /TÜRKİYE. iaklan@cu.edu.tr

Arş. Gör. Hasan Umut KIVRAK, Karadeniz Teknik Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Trabzon/TÜRKİYE, humutkivrak@ktu.edu.tr

1 2021 yılı çalışmalarında Bakanlık temsilcisi olarak Nevşehir Hacı Bektaş Veli Müzesi'nden Arkeolog Ömer Faruk Kantemir görev yapmıştır. 2021 yılı kazı ekibinde Doç. Dr. Atakan Akçay, Arş. Gör. İlkay Aklan, Arş. Gör. Seda Kara, Arş. Gör. Hasan Umut Kıvrak, Öğr. Gör. Sevcan Silek, arkeolog Semih Yaşar Çizikci, Cansın Özer, Aslı Çetin Ersun, Ezgi Öztürk Akgönül ve Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Arkeoloji Bölümü öğrencileri Melike Sevindik, Haydar Yılmaz Türk, Sıla Akbulut ve Göktuğ Bayram Çamlıdağ yer almıştır.

taklarına yakınlığı ile Kapadokya'nın en ayrıcalıklı havzalarından birisi içerisinde yer aldığını söylemek mümkündür. Bu havzanın güneyindeki, Demirci, Aşıklı ve Güvercinkayası gibi yerleşimler söz konusu bölgenin en erken dönemlerden itibaren öne çıkan konumunu açık bir şekilde ortaya koymaktadır.

Yaklaşık 110 m. çapında ve ova seviyesinden 15 m. yüksekliğe ulaşan küçük boyutlu konik biçimli Topakhöyükte[2] (Resim: 2) eteklerinde 1997, 1998 yıllarında yapılan yüzey araştırmalarında ve 2007 yılından itibaren kazı çalışması dönemlerinde yapılan araştırmalarda Kalkolitik Dönem seramikleri ve Neolitik Dönem çakmaktaşı aletleri tespit edilmişti. 2012 yılında ise höyüğün kuzey kısmında kısa süreli çalışmalar yürütülmüştü. Basamaklı açmada kısıtlı bir alanda (yaklaşık 75 m^2) GD123b, GD122b ve GD122d açmalarında gerçekleştirilen çalışmalarda[3] ana toprak seviyesine kadar inilememiştir. Sadece 1.5 m.lik bir dolgunun kazılabildiği bu çalışmalarda en üst seviyede Orta Tunç Çağının erken aşamalarına ait bir tabaka (TH 1) ve ETÇ III'e ait olmak üzere 3 tabaka (TH 2-4) tespit edilmiştir [4]. 2021 yılı kazı çalışmaları ise bütünleşik mimari planların ve stratigrafik dizilimin tespit edilmesine yönelik bir plan çerçevesinde, toplam 200 metrekarelik bir alanda höyüğün tepe noktasında yer alan GD-124 ve GD-125 açmalarında başlatılmıştır.

GD-125 AÇMASI

Höyüğün üst konisinin güney kesiminde yer alan GD-125 açmasındaki ilk mimari tabaka, yüzey toprağının hemen altında açığa çıkarılan ancak mimari plan açısından bir bütünlük arz etmeyen Orta Tunç Çağının başlarına tarihlenen tabakadır. Açmanın doğu kesiminde 35-40 cm.lik bir kültür dolgusu içerisinde tespit edilen kısmen korunmuş duvarlar bu tabakanın mimari kalıntılarını oluşturmaktadır. Çamur harcın kullanıldığı mimari kalıntılar temel seviyesinde bir iki sıra şeklinde korunmuştur. Açmanın güneybatısında tespit edilen 2,10 m. uzunluğunda ve 60 cm. genişliğindeki duvar Orta Tunç Çağı tabakasına ait diğer bir duvardır. Söz konusu duvar 8/a plankaresinde batıya doğru oval şekilde bir kavis yapıp, henüz kazılmayan GC-125 açmasına doğru uzanmaktadır. Orta Tunç Çağına ait yapı kalıntıları içerisinde en dikkati çeken mimari öğe 5-8/a-b plankarelerinde üst kısmı 1120,32 m. seviyesinde açığa çıkarılan ocaktır. Korunan kısmı 2,20x1,60 m. boyutlarındaki ocağın taban kısmı kerpiç toprağı ile sıkıştırılmıştır. Ocağın üst kısmında düzensiz bir şekilde dağılım gösteren çapları 5 cm. civarındaki dikme çukurları, ateşin ısısı ile sertleşerek korunmuştur. Ocağın, belirli bir mekân içerisinde yer almaması, kül dolgusunun 30 cm.ye yaklaşan kalınlığı, içerisinde ve yakın çevresinde ele geçirilen pişirme kapları, söz konusu ocağın bir açık hava ocağı olduğunu göstermektedir. Bu tabakada, Asur Ticaret Kolonileri Döneminin erken aşamasına tarihlenen yalın yüzlü tabak ve çanaklar yoğun olmakla birlikte, az sayıda Alişar-3 seramiği de ele geçirilmiştir. Ovaören-Topakhöyük'ün 1. mimari tabakası, Teras Alanı'nda da olduğu gibi, Kültepe Kaniş Karum II ve Acemhöyük 3. tabaka ile çağdaşlık göstermektedir.

2 Şenyurt – Akçay – Kamış, 2013, s. 25., Şenyurt – Kamış – Akçay, 2014, s. 62.

3 Şenyurt – Kamış – Akçay, 2014, s. 67-69.

4 Şenyurt – Kamış – Akçay, 2014, s. 68.

GD125 açmasında devam eden çalışmalarda Erken Tunç Çağı III sonlarına tarihlenen ve Ovaören-Topakhöyük'ün 2. mimari tabakasına ait mekânlar (M1-M2) açığa çıkarılmıştır. Önemli bir kısmı GD125 açmasında yer alan ve bir kısmı GD124 açmasına da devam eden mekânların bozuk *trapezoidal* plana sahip olduğu görülmektedir (Resim: 3). Erken Tunç III Dönemi içerisinde 2 mimari evresi olduğu tespit edilen yapının doğu kesiminde plaster kanatlarıyla birlikte 90 cm.lik bir kapı açıklığı korunagelmiştir (Resim: 4-5). Ayrıca mekânın kuzey ve güney duvarlarının uzatılması ile yapının girişi önünde revak niteliğinde bir çıkıntı yapılarak bir ön alan oluşturulmuştur. Söz konusu M1 mekânının batı duvarı henüz kazılmayan GC-125 açmasında yer almaktadır. M1 yapısının özellikle kuzey duvarı (7,50 m. uzunluk) cephe örgüsünde görülen tadilat evreleri söz konusu yapının uzun bir süre kullanım gördüğünü kanıtlamaktadır.

M1 mekanının güneyinde yer alan M2 mekanı, M1 mekanı ile ortak duvar kullanarak oluşturulmuştur. M2 mekanının güney ve batı duvarları henüz kazılmamış GD126 ve GC125 açmalarına doğru uzanmaktadır. Açığa çıkarıldığı kadarıyla uzun dikdörtgen bir plan veren yapının tam boyutları henüz tespit edilememiştir. M2 yapısının doğu duvarında tespit edilen 60 cm'lik kapı açıklığı (Resim: 5) ile dikdörtgen bir forma sahip avlu niteliğindeki alana ulaşılmaktadır. Söz konusu M1 ve M2 mekanları içerisinde ocak gibi herhangi bir yapı içi unsura rastlanmamıştır. GD125 açmasında açığa çıkarılan ETÇ IIIb Dönemi mimarisinin Demircihöyük[5], Küllüoba[6], Pulur-Sakyol[7] yerleşimlerinden bilinen mimari ile kısmen benzerlik taşıdığı görülmektedir.

GD 125 açmasında M1 ve M2 no.lu mekanların Erken Tunç Çağı IIIb Dönemine ait taban seviyelerine ulaşılmış olup, mekan bütünlüğünün bozulmaması adına çalışmalara 2021 yılı için son verilmiştir. Bu döneme ait mimarinin yatay olarak anlaşılabilmesi için çalışmalar önümüzdeki yıllarda devam edecektir. Bu mekanlar içerisinden ele geçirilen su mermerinden yapılmış yuvarlak-oval formlu tezgah ağırlıkları söz konusu dönemde bölgeler arası ticari ilişkileri yansıtması açısından son derece önemli buluntulardır (Resim: 6). Erken Tunç Çağı IIIb Dönemine tarihlenen 2. tabaka seramikleri içerisindeki Batı Anadolu kökenli formların yoğunluğu, Ovaören'in Erken Tunç III Döneminde, ticari ve kültürel açıdan zenginliğini yansıtmaktadır.

GD-124 AÇMASI

GD 125 açmasının kuzeyinde yer alan GD-124 açmasındaki ilk mimari tabaka GD125 açmasında olduğu gibi mimari plan açısından bir bütünlük arz etmeyen Orta Tunç Çağı tabakasıdır. Erken Tunç Çağı III dönemin sonlarına tarihlenen ve Ovaören-Topakhöyük'ün 2. tabakasına tarihlenen duvarlar (D6, D7, D8, D9, D10) ise yine GD 125 açmasında olduğu gibi çok daha iyi korunmuş şekilde açığa çıkarılmıştır. Bu yapı kalıntıları içerisinde, 2-3/e-g

5 Korfmann, 1983, abb., 343.

6 Fidan, 2013: Lev., 3: 4.

7 Koşay, 1971, Lev., 75.

plankarelerinde 1120,89 m. seviyesinde açığa çıkarılan D9 numaralı duvarın önündeki, duvara paralel uzanan taş sırasının bir seki temeli olduğu düşünülmektedir. Söz konusu sekinin güneyinde yer alan dibek taşı ve küllü alanlar bu alanın açık avlu ve işlik niteliğinde kullanıldığını göstermektedir. Taş temelli yapıların üst kısımlarındaki muhtemel kerpiç duvarlar korunmamıştır. Döküntü şeklindeki kerpiçler dışında, aslında duvar yüzlerinin çamur sıvalı olduğunu gösteren sıva kalıntıları da son derece az ve kötü korunmuştur.

GD124 açmasında yürütülen çalışmalarda a-d/4-6 plankaresinde tespit edilen başka bir duvar 2. mimari tabakaya, Erken Tunç IIIb Dönemine tarihlendirilmektedir. En üst seviyesi 1120.73 m. tespit edilen duvar, M1 ve M2 mekânlarında olduğu gibi kuzeydoğu-güneybatı yönlüdür. Bu duvarın GD-125 açmasındaki M1 mekânının kuzey duvarına birleştiği görülmektedir. M1 mekânının 2. evresinde söz konusu duvar ile bir mekân oluşturduğu ve yine güneydoğudan mekâna erişildiği anlaşılmaktadır. Mekânın ortasına denk gelen kesimde, ahşap dikmenin sokulduğu çukur ve etrafındaki dikme destek taşları tespit edilmiştir. Aynı açma içerisindeki diğer bir yapı, kuzey ve batı duvarları henüz kazılamamış açmalarda kalmış olan ETÇ IIIb Dönemine tarihlendirilen bir yapıdır. Yapının en üst dolguları içerisinde tespit edilen bazalttan dibek taşı, mekânın kullanımının ETÇ IIIb Döneminin sonuna kadar devam ettiğini göstermektedir. Yerinde yarı gövdesine kadar gömülü olduğu tespit edilen bir depo küpü (Resim: 7-8) söz konusu alanda *in-situ* şekilde tespit edilmiştir. Söz konusu depo küpünün taban seviyesinde çok sayıda iri boyutlu depo küpü kırığı, büyük boyutlu kazan parçaları tespit edilmiş olup, yapının bir kiler/mutfak olduğu anlaşılmaktadır. Söz konusu alan içerisinde bir adet granitten yapılmış damga mühür ve yine granitten yapılmış koç biçimli amulet/ağırlık ele geçirilmiştir. Söz konusu ağırlığın en yakın benzeri Alişar, Erken Tunç III tabakasından bilinmektedir.

GD124 açmasında yoğunlaşan çalışmalarda, ETÇ IIIb Dönemi duvarlarının askıda bırakılması ardından, boş kısımlarda derinleşmeye devam edilmiştir. Açmanın genelinde ETÇ IIIa Dönemi seramiklerinin yoğunlaşmaya başladığı görülmekle birlikte henüz bu mimari tabakaların yapı kalıntılarına ulaşılamamıştır. Açmanın özellikle doğu kısmında tespit edilen sarı renkli kumlu toprağın, ETÇ II-ETÇ III dönemleri geçişindeki bir tesviye ile ilişkili olduğu düşünülmektedir. Bu dolgu içerisinden ele geçirilen seramik malzeme içerisinde, Orta Anadolu Metalik mal örneklerinin sayısal yoğunluğunun artması da bu fikri desteklemektedir (Resim: 9).

GD124 açmasının batısına doğru yapılan kazılarda ETÇ IIIa Dönemine tarihlendirilen bir ocakla karşılaşılmıştır. GD124 açmasındaki çalışmaların asıl odağında 1-5/a-f plankarelerinde yer alan mutfak-kiler alanı bulunmaktadır. Söz konusu alanda *in-situ* vaziyette dik duran depolama küpü ve etrafında çok sayıda farklı kaplara ait parçaların kaldırılmasının ardından aynı kısımda yapılan kazılarda ters dönmüş başka bir küpün dip kısmı ile karşılaşılmıştır. Ele geçirilen bu dip parçasının *in-situ* durumdaki küpün altından gelmiş olması mutfak ya da depolama alanının kendi dönemi içerisinde bir yenileme geçirdiğini göstermektedir. Mutfak alanında 1-2/b-d plankarelerinde ise çok sayıda büyük boyutlu kazan, çömlek ve depolama kapları ele

geçirilmiştir. Söz konusu kap repertuarının çevresinde yapılan kazılar sonucunda kapların etrafı taşlar ile desteklenmiş, yuvarlak bir hat içerisinde tespit edilmiştir (Resim: 10). Kapların altında kalan alanda yapılan çalışmalarda oldukça tahrip olmuş bir taban tespit edilmiştir.

Ovaören-Topakhöyük'de 2021 yılında açığa çıkarılan Tunç Çağı tabakaları, yerleşimde özellikle Erken Tunç III Dönemi içerisinde yaşanılan değişimlerin, gerek öncesi gerekse sonrası dönemlerdeki devamlılıkların tespit edilebilmesi açısından son derece önemli sonuçlar ortaya koymuştur. Höyüğün en üst mimari tabakasını oluşturan Orta Tunç-Asur Ticaret Kolonileri Dönemi yerleşiminin höyük üzerindeki zayıf karakteri, daha önce Teras Alanı'ndan elde edilen güçlü sonuçlar ile karşıtlık göstermektedir. Bu sonuç, höyüğün üst konisinin yaklaşık 400 metrekarelik yayılım alanının, söz konusu dönemde Teras Alanı'ndaki yerleşimciler tarafından kullanıldığı gösterse de, asıl yerleşimin Teras Alanı'nda devam ettiğini ortaya koymaktadır.

Topakhöyük ETÇ III seramik repertuarı içerisinde yerel gelenekteki üretimler ile ithal örneklerin, ithal örneklerin yerel taklitlerinin, el yapımı üretimler ile çark üretiminin bir arada bulunması son derece önemlidir. El yapımı mal grupları içerisinde kırmızı astarlı örnekler en yoğun grubu oluşturmaktadır. Çark yapımı mal grupları içerisinde ise Batı Anadolu kökenli formların sayısı son derece yoğundur. Bu mal grubunun Ovaören'deki yoğunluğuna rağmen, seramik formları açısından çeşitliliğin azlığı, ithal örneklerden daha ziyade Orta Anadolu eksenli bir taklit üretimi de akla getirmektedir. Ancak bu yorumlarımız, şimdilik bir ön değerlendirme niteliğinde olup, kazıların devamı ve malzemenin sayısal, tipolojik yoğunluğu ile yapılacak değerlendirmeler şüphesiz çok daha sağlıklı olacaktır. Çark yapımı mal grupları içerisinde kırmızı astarlı mal grubu ardından, kahverengi astarlı ve gri astarlı mal grupları yoğunluğu oluşturur. Çark yapımı bant boya bezemeli grup, yüzeyleri açık kırmızımsı kahverengi, açık kahverengi, daha az gri olmak üzere astarlıdır. Çark yapımı kırmızı astarlı seramikler ile aynı teknik özelliklere sahip monokrom boya bant bezemeli seramikleri karakterize eden en önemli özellik kapların ağız kenarlarının iç ve dış kısımları ile dibe kadar bütün gövdeye uygulanan farklı genişliklerdeki bant bezemelerdir. Bantlar kırmızı, kırmızımsı kahverengi ve gri renkte olabilmektedir. Acemhöyük'de (ETÇ II sonu III başı) ortaya çıkmış X. Tabakada yoğunlaşarak, son olarak VIII. Tabakada (ETÇ IIIa sonu) kullanılmıştır[8]. Ovaören örnekleri ise şimdilik ETÇ III içerisinde görülmektedir. Orta Anadolu metalik seramiği[9] Ovaören'de dikkat çeken bir diğer gurubu oluşturmaktadır. Monokrom ve boyalı örnekleri Erken Tunç Çağı IIIa Dönemine tarihlenen tabakada bir arada ele geçirilmiştir. Metalik seramiklerin çok daha yoğun şekilde ele geçirildikleri ETÇ II tabakası ardından devam ederek ETÇ IIIa tabakasının erken aşamasındaki varlığı dikkat çekmektedir. ETÇ II Döneminin karakteristik üretimlerinden olan metalik seramiğin, Ovaören'deki uzun süreli ve çeşitlilik gösteren repertuarı Ovaören'in, Acemhöyük ile olan coğrafi yakınlık ilişkisi açısından şaşırtıcı olmamakla birlikte, geleneğin önemli temsilcilerinden birisinin de Ovaören olabileceğini düşündürmektedir. Elde edilen C14 sonuçları (Resim: 11-12), Orta Anadolu Erken Tunç III

8 Özgüç, 1990, s. 72.

9 Mellaart, 1963, s. 228.

Dönemi içerisinde yaşanılan gelişim ve değişim süreçleri açısından Ovaören'den son derece önemli kronolojik sonuçlarından elde edileceğini göstermektedir.

Dönem **Topakhöyük**		**Tabaka**		**Yaklaşık Tarih (M.Ö.)**
		Teras Alanı		
Orta Tunç Çağı (Asur Ticaret Kolonileri Dönemi)		TH 1	AŞ 1a-d	1950-1830
Erken Tunç Çağı III	ETÇ IIIa	TH 2	AŞ 2	2200-1950
	ETÇ IIIb	TH 3	AŞ 3-4	2400-2200
Erken Tunç Çağı II		TH 4	AŞ 5-6	2700-2400
Erken Tunç Çağı I		-	AŞ 7?	3000-2700

Tablo 2: Ovaören, Topakhöyük ve teras alanı geçici stratigrafi tablosu.

KAYNAKÇA

Fidan, E., 2013, "Anadolu Yerleşim Planı Üzerine Yeni Bir Değerlendirme", *Arkeoloji Dergisi XVIII, Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları*.

Korfmann, M., 1983, *Demircihüyük Die Ergebnisse Der Ausgrabungen 1975-1978 Band I, Architektur, Stragraphie und Befunde*, Mainz.

Koşay, H. Z., 1971, "Pulur (Sakyol) Kazısı 1969", *Keban Projesi 1969 Çalışmaları, ODTÜ Keban Projesi Yayınları; Seri: 1; No: 2*, Ankara.

Mellaart, J., 1963, "Early Cultures of the South Anatolian Plateau II: The Late Chalcholithic and Early Bronze Ages in the Konya Plain", *Anatolian Studies 13,* s. 228.

Mellink, M. 1962, "Archaeology in Asia Minor", *American Journal of Archaeology 66.1*, s. 75.

Özgüç, N., 1990, "An Early Bronze Age Jar from Acemhöyük", *Eretz-Israel XXI*, s. 72.

Şenyurt, S. Y., Akçay, A., Kamış, Y., 2013, "Nevşehir-Ovaören Kazısı-2012". *Türk Eskiçağ Bilimleri Enstitüsü Haberler, (36),* 25.

Şenyurt, S. Y., Kamış, Y., Akçay, A., "Ovaören 2012 Yılı Kazıları", *35. Kazı Sonuçları Toplantısı, Cilt 2*, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü Yayınları, Ankara, (2014), 62-80.

Resim 1: Ovaören.

Resim 2: Ovaören-Topakhöyük.

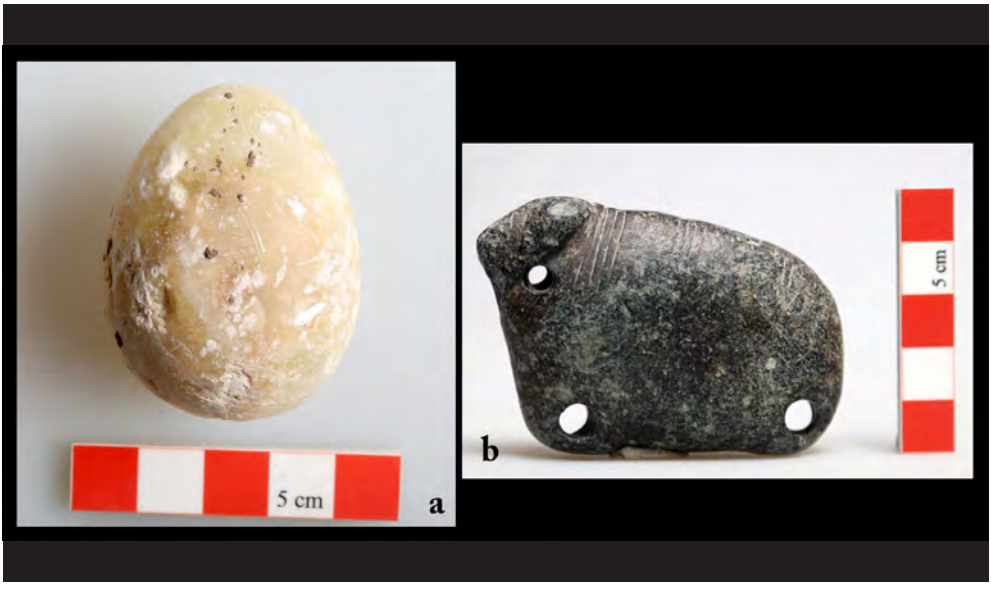

Resim 3: M1 ve M2 mekanları.

Resim 4: M1 mekânı giriş düzenlemesi.

Resim 5: M2 mekânı giriş düzenlemesi.

Resim 6: Taş ağırlık (a), Amulet/Ağırlık (b).

Resim 7: Mutfak/kiler alanı.

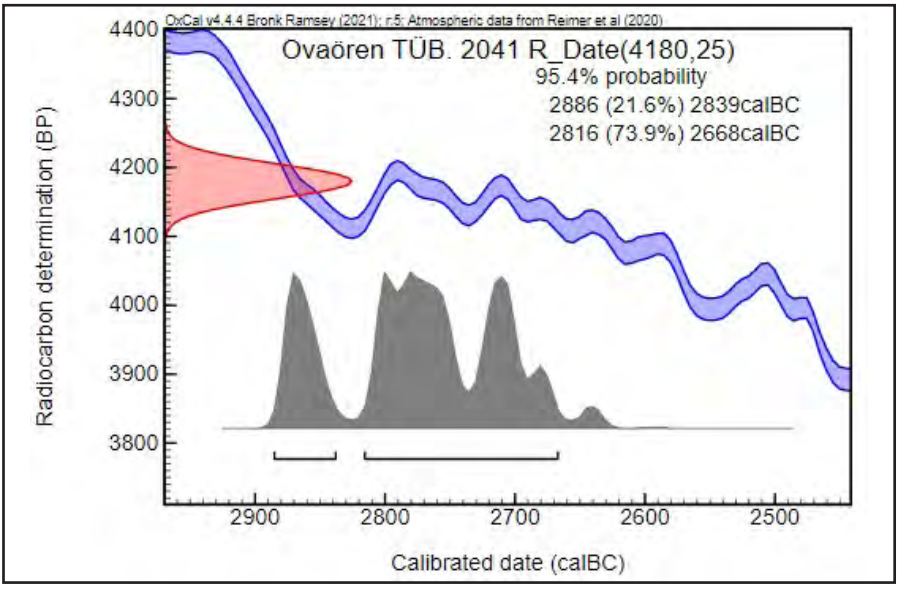
Resim 8: Mutfak/kiler alanı, *in-situ* depo küpü.

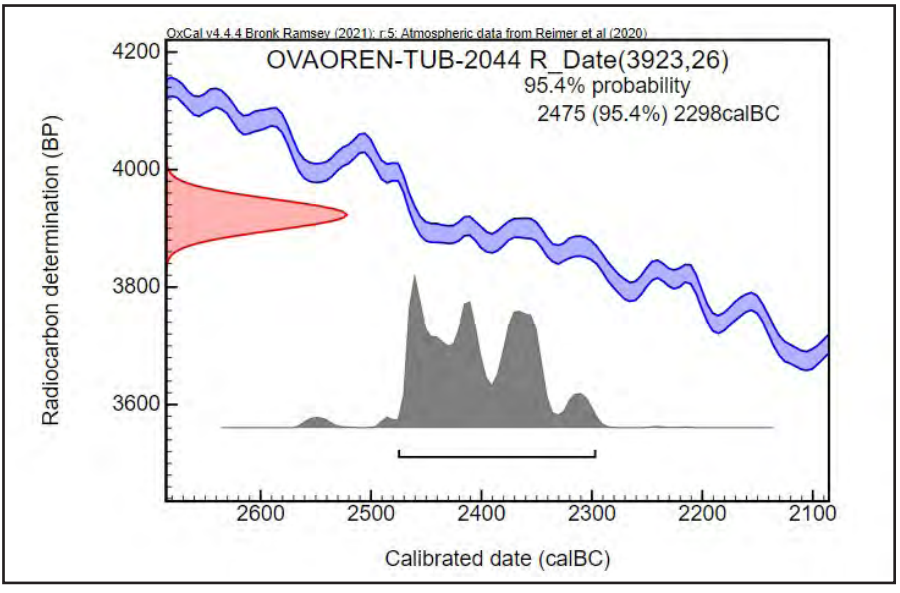

Resim 9: Metalik seramik örnekleri.

Resim 10: Mutfak alanı.

Resim 11: M2 mekanından alanından örneğin C14 analiz sonucu.

Resim 12: Mutfak/kiler alanından örneğin C14 analiz sonucu.

Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü